

**ВАЛЕНТИН КОРОВИН
ОСИП СЕНКОВСКИ
1800–1858**

Превод от руски: Маргарита Миланова, 1987

chitanka.info

Осип (Юлиан) Сенковски (1800–1858), който пише под различни псевдоними, но главно под псевдонима Барон Брамбеус, е колоритна фигура в руската литература и журналистика от първата половина на XIX век. Произхожда от семейството на полски дворяни, учи отначало в Минск, а след това в университета във Вилно. Там се увлича от ориенталистиката и през 1819–1821 г. прави пътешествие в Турция, Сирия и Египет. Има необикновени способности за изучаване на езици и става един от основателите на руското изтокознание. Освен полски и руски владее френски, немски, английски, италиански, исландски, баски, новогръцки, както и източни езици — арабски, турски, персийски, изучава монголски и китайски език. След връщането си в Русия служи в Колегията по чуждестранните въпроси. През 1822 г. получава катедра по арабска и турска филология в Петербургския университет. По същото време започва и литературната си дейност.

След излизането на статията му „Непознатата“ и „Големият прием при сатаната“, които поради остроумното осветляване на състоянието на руската литература имали шумен успех, Сенковски става издател на списанието „Библиотека для чтения“ (1834–1956). Той създава тип „енциклопедично“ списание, адресирано към всички слоеве на населението — от столичните висши кръгове до петербургските тавански етажи и затънтената провинция. Сенковски поставя пред писателите изисквания за занимателност, живост и съвременен стил, чист и ясен език. Собствените статии, фейлетони, памфлети, повести и разкази на Сенковски са изпълнени с хумор, ирония, мистификации, каламбури и злободневни намеци. Но често той прехвърля мярката: критиката му граничи с ругаене, иронията му — с подигравка, скептицизмът му — с цинизъм. Всичко това създава впечатление за безпринципност и желание да развенчае критикувания на всяка цена. То, въпреки популярността на Барон Брамбеус сред широките читателски кръгове, съчетано с явната политическа реакционност на Сенковски, отблъсква от списанието напредничавите писатели. Скъсват отношенията си с него В. Жуковски, А. Пушкин, В. Одоевски, П. Вяземски. Престижът на „Библиотека для чтения“ пада окончателно в началото на 1840-те години, когато В. Белински в сп. „Отечественные записки“ подлага на унищожителна критика естетическите принципи на „Библиотека для чтения“ и поместваните в нея произведения на Барон Брамбеус.

От 1849 г. Сенковски се оттегля от редактирането на „Библиотека для чтения“, увлича се от галванопластика, фотография, астрономия, музика. Въпреки особеностите на таланта и журналистическата му дейност, Сенковски има доста голям принос в журналистиката. Ценни са и заслугите му в световната ориенталистика.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.